

ನಂಜಕೆಯು ಬಯಸುವಂತೆ, ಜನರನ್ನು ಪ್ರೋಟಿನುವುದು (2:1-13)

ದೇವರ ಕುಟುಂಬದ ನದನ್ಯರು ತಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂಬಂತೆ ಜೀವಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಕೈಸ್ತರ ಜೀವಿತ ಮತ್ತು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮಧ್ಯರುವ ನಂಬಂಧವನ್ನು ತೋಲಿಸುವಂತಹಕ್ಕೆ ಯಾಕೊಳಬನು ಒಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರ ಯನ್ನು ತೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಆರಾಥನೆಗೆ ಬಂದ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಜೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಳಿ ಒಬ್ಬನು ಧನವಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಬಡವ. ಆತನು ತನ್ನ ಓದುಗಳಿಗೆ ಅವಲಭ್ಯರು ಹೇಗೆ ಆರಾಥನೆಯಿಲ್ಲ ನಂತರಿನಲ್ಪಟ್ಟರು ನೊಳಿತ್ತೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಬೇರೆ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ನಮಗೆ ತಿಂಡಿದ್ದರು ನಾವು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ನಾವು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೆಂದು ನಂಜಿದ್ದೇರೋ ಅದನ್ನು ನಂಜಿಸುತ್ತುದೆ. ಜನರೊಂದನೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ನಂಬಂಧ ಬಾಂದವ್ಯವಹಣ್ಣು ದೇವರೊಂದನೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ನಂಬಾನಂದಿಂದ ಬೇರೆಂದಿನಲಾಗಿದು. “ಒಬ್ಬನು ತಾನು ದೇವರನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದರೆ ಅವನು ಸುಳ್ಳಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಕಂಡಿರುವ ತನ್ನ ಸಹೋದರನ್ನು ತೀರಿಸದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಕಾಣದಿರುವ ದೇವರನ್ನು ತೀರಿಸಲಾರನು” (1 ಯೋಹಾನ 4:20) ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ತ್ರೈಂಭನ (2:1)

ಯಾಕೊಳಬನ ಹಾರವು ತ್ರಿಖೋಳನೆಯಂದ ಹ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ: “ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ತ್ರಿಖಾವಪುಷ್ಟ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಾದ ಯೀರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಳಿಗೆ ನಂಜಕೆಯಿಂಬಣವಾದ ನಿಂದು ಹಕ್ಕುಹಾತಿಗಳಾಗಿರಬಾರದು” (2:1). ಅಗರ್ತ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವದ ಹತ್ತಿಕೆಯ ನಾಲ್ಕನೇಂಜಾಲು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಣಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಂಡಿಯಬೇಕು. ಫಿಳಿಪ್ಪಿಯವರು ಇದನ್ನು “ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಾದ ಯೀರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಂಜಕೆಯಿಂದಿಗೆ ಬಂಡವಾಳವಾದಿಗಳು ತೋರುವ ಹೌಳಿ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ತೋರಲು ಶ್ರಯಿಸುತ್ತೇಂದಿಲ.” NASBಯಿಲ್ಲ, “ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವಂತ ಮಹಿಮೆಯಿಲ್ಲಯೂ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಾದ ಯೀರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಳಿರುವವರಾಗಿ ಬಂಡವಾಳ ವಾದಿಗಳು ತೋರುವ ಹೌಳಿ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ತೋರಲು ಶ್ರಯಿಸುತ್ತೇಂದಿಲ.” ಒಂದು ಪೇಳಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾದ TEV ಅನು ಚಾದ, ಯಾಕೊಳಬನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತಿರವಾಗಿರಬಹುದು: “ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ ನಿಂದಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಿರುವದಲಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಹಿಮೆಗೆ ಒಡಿಯನು ಅಗಿರುವದಲಿಂದ ನಿಂದು ಜನರ ಬಾಹಿರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ನೊಡಿ. ಅವರನ್ನು ವೃತ್ಯಾನಂದಿಂದ ಹೇಳಿಸಿನಬಾರದು.”

ಈ ಮುಂದಿನ ಚಜನಗಳೆಲ್ಲವು ನಹ ಈ ಅಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ವಿನಾಶಿಸಿ ಮಾಡುವಂಥಾಗಿದೆ.

ಪೂದರಿ (2:2-4)

ಚಜನ 2ಇಂದ 4 ಕೈಸ್ತರ ನಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ನಿಂತಿ ನಿಯಮಗಳ ಕುಲತಾಗಿ

ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಿ ನಬೆಯಲ್ಲ ಅನೇಕ ನಂದಶರ್ಕರ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಖಾಹಿಸೋಣ. ಅಲ್ಲ ಅವಲಗೆ ಉಂಬಾದ ಶೈಲಾಂಶಿಯ ಕುಲಿ ಯಾಕೊಳಬನು ನಾಷ್ಟಿ ನಿಂಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೊಳಬನು ಈ ಲಿತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕೈಸ್ತರಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅನ್ಯರಾಗಿರಬಹುದು, ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಕುಲತಾಗಿ ಇರುವ ಮನೋಭಾವವು ತುಮುಳವಾದದ್ದು.

ಬಾಷ್ಯಯವರ್ಣನೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾಕೊಳಬನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಜಿಸ್ತುದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಳಬಾಯಿಸುವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಧಲಸಿದ್ದನು (ಪಜನ 2), ಅವನು ಒಂದು ಪೇಳಿ ರಾಜಮನೆತನದವನು ಅಥವಾ ಜುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿಸಿಧಿ ಇರಬಹುದು. ಎಂಬ ನೂಜನೆಯನ್ನು ನಿಂಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಬಾಷ್ಯಯವರ್ಣನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಯ ಅಗಿದಿದ್ದಾನೆ.

ಕೇ ತತ್ವ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಹೋದರರು ಏನನ್ನು ಯೋಳಿಸಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು? ಅ ಶೋಭಾಯಿ ಮಾನವಾದ ವಸ್ತು, ಅವನನ್ನು ನಿತಿವರ್ಣನಾಗಿ ಶ್ರೀತಿಸಿದಿನ್ನುತ್ತೇ, ಬಡ ಮನುಷ್ಯನ ಹೀನವಾದ ಬಟ್ಟೆಯು, ಅವನ ಗುಣವನ್ನು ತ್ವರಿಜಣಿಸುತ್ತೇ? ಅವನ ಬಾಷ್ಯಯವು ಅವನ ಘನತೆಗೆ ಸಂಕೀರ್ತವಾಗಿತ್ತೇ? ಇಂಥಾ ಒಂದು “ಜಾತಿಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು” ಯೀಂತು ಹೇಗೆ ಅಂಗಿರಿಸಲಿನುವನು?

ಆ ಅದಿ ನಭೆಯವರ ಕುಲಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹೊಳೆಣಿಸುವ ಮೌದಲು, ನಾವು ಅದೆ ಲಿತಿಯಾದ ಗುಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹಾಜ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇರೋ ಎಂಬ ತ್ವರಿಷಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಬಡವರು ನಮ್ಮ ನಭೆಗಳಿಗೆ ಬರು ವಾಗ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿಯಿ ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವರನ್ನು ಯಾವ ಲಿತಿಯಲ್ಲ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇಂದೆ? ಕೆಲವು ವಜ್ರಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಿಕ್ರೋಮಸೀರ್ರೋ ಎಂಬುವರು “ನಾವು ಹೇಗೆ ತುಲನೆ ಮಾಡುವೆಷ್ಟು?” ಎಂಬ ಜಿಕ್ಕೆ ಬಿರವಟಿಗೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆ ಬರವಟಿಗೆಯು ಆಳ್ಯಾಕರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಣಣಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ನಭೆಯ ಕುಲತಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು 18 ವಿಧವಾದ ನಭೆಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದನು. ಆ ಜಿಕ್ಕೆ ಬಿರವಟಿಗೆಯಲ್ಲ ಒಂದು ಕಂಫೆಯನ್ನು ಹೊಳೆದನು. ನಾನು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದನು. ನಭೆಯ ನಂತರ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಹೊಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಪುನಃ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ನಾನು ಉತ್ತಮ ಬಟ್ಟೆಹೊಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಮತ್ತು ನಗುತ್ತು ನಷ್ಟನ್ನು ಅನೆಷ್ಟನ್ನಾಗಿಯ ಸಂಪರ್ಕ ಕರೆದೊಯ್ದಲು ಒಬ್ಬನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು, ಅಲ್ಲ ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಇದ್ದನು. ಅಲ್ಲ ಜಹ ಸಿಗುವದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಸೇ ಚಿಸಿ ನಂಗೆ ದೊರಕಿದ ಅಂಥಿ ನಕ್ಷತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಳೆಯಲು ತುಯಿತ್ತಿಸಿದನು.

ಅಂತೆಯ ಅಂಶ:

10 - ಆರಾದನೆಗೆ ಬಂದವನ ನಗುಬಿಗಾಗಿ

10 - ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತಿರುವವಸಿಂದ ದೊರಕಿದ ವಂದನೆಗಾಗಿ

100 - ಹೆನರು ಬದಲಾವಣೆಗೆ

200 - ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಕೊಲಕೆ

1000 - ಆರಾದನೆ ಮಾಡುವವನ ಹಲಿಜಯಕ್ಕೆ

2000 - ಪ್ರಸಂಗಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ

ಅವರು ಸಂಪ್ರಹಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಅನಕ್ಕಿ ಇದೆಯೇ? 18 ನಭೆಗಳಲ್ಲ 11 ನಭೆಗಳ 100 ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು 5 ನಭೆಗ ಈ 20 ಅಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಅವರ ನಿಣಣಯವೆನಿಂದರೆ: “ರ್ಂಘಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಇರಬಹುದು ಹಾಡುವದು, ತೇಲಿನುವುದು, ಹೈಂಜ್ಯಾಹದ ಪ್ರಸಂಗ, ಇರಬಹುದು ಆದರೆ

ನಂದರ್ಶಕನಿಗೆ ನಲಯಾದ ಫೋಣಣಿಯ ದೊರಕದಿಳ್ಳರೆ, ಅವನು ಪುನ ನಭಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ,”

ನಾವು ಯಾವ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಅಳೆಯಬೇಕು? ಎಲ್ಲರು ನಹ ಬರುವವರಿಗೆ ಸುಖಾಗಮನವನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು. ಅವನು ಶೈಸ್ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವೆಂದು. ಈ ಭಾನುವಾರ ಹಲಜಯಬಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಹಲಜಯಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ತ್ರಯಿಸುವಬೇಕು.

ಈ ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಕೈನ್ಯದು ಹಕ್ಕಹಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದಿಲಂದ ಯಾಕೋಬನು ಬೇನರ್ ಗೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮ ಕುಲತಾರಿಯಾ ಬೇನರ್ಗೊಳ್ಳುವಹುದೆ?

ನಾವು ಹಕ್ಕಹಾತಿಗಳಾಗಿ ಕಾಬಿನಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ನಾವು ನಂಜಕೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಯಾವ ಯೇಸುವಿನ, ಹಿಂಬಾಲಕರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೋ, ಅತನು ಹಕ್ಕಹಾತಿಯಾಗಿರಿಲ್ಲ. ಹಲಿನಾಯರ ಅಲೋಚನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಅಲೋಚನೆಯು ನಲಿನಮಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಹ ಯೇಸುವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೇಸು ಬಾಹಿರವಾದ ತೊಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದೆ, ಹೃದಯದ ಅಂತರಾಳವನ್ನೆ ಗಮನಿಸಿದ್ದನು, “... ಗುರುವೇ ಸಿನು ನರ್ತ್ಯವರಂತನು, ದೇವರು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನರ್ತ್ಯವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವವನು ಯಾಲಿಗೂ ಹೆಡರದವನು; ಸಿನು ಜನರ ಮುಳುಜಿಗೆ ಮಾತಾಡುವವನಲ್ಲ” ಎಂಬ ಹೇಳಕೆಯನ್ನು ನಹ ಯೇಸುವಿನ ಕುಲತಾರಿ ಜಲನಾಯರು ತಿಳಕೊಂಡಿದ್ದರು (ಪ್ರತ್ಯಾಯ 22:16). ಅದೇ ಲೀತಿಯಾಗಿ, ಯೇಸು ನಹ ನಮಾಜದ ಅಥವಾ ಬಿಶ್ವಯೀದ ನಾನ್ ಮಾನಗಳನ್ನು ಇಜ್ಞಾನಲ್ಲಿ ಬಿಶ್ವಯೀವರಂತನಾದ ಜಲನಾಯನಿಗಿಂತಲೂ ಬಡ ವಿಧವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆನತ್ತಿಯಿಳ್ಳವಾಗಿದ್ದನು. ಬಾಹಿರವಾದಂತ ಸಂಗ್ರಹಿತಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಹಾಹಿಗಳ ಅಂತರಾಳದ ಸಂಧಿಬಿಂಬಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದನು. ಸಿಮೋನನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅದು ಇತರರಷ್ಟು ಇರಲ್ಲ. ಸಿರಾಕ ಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಂತಹ ಸುಂಕದವನಾದ ಮುತ್ತಾಯನಲ್ಲ, ಅತನು ನಂಜಗತ್ತಿಕೆಯ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ತಂಡನು ಹಾಪದ ಜಾತಿದ ದೇಸೆಯಿಂದ ನಮಾಜದಿಂದ ತಿರಸ್ತಿಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಂತ ಶ್ರೀಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ ಸುಗ್ರಿಯ ನಾಧನವನ್ನಾಗಿ ತಂಡನು. ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಹಿಂಬಾಲಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪೂರ್ವಾಂಶಿಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಮುಂದೆ ಅವನು ಯಾವ ಹೀಗೆ ಬರುವನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ವಿವರಗಳು (2:5)

ಹಕ್ಕಹಾತ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ದೇವರ ಅಭಿಜ್ಞಾಯಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ - ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರ ಕುಲತಾರಿ (2:5, ೬೧) ಬಡವರ ಮತ್ತು ಶ್ರಿಮಂತರ ಕುಲತಾರಿ ಮಾತ್ರ ಯಾಕೋಬನು ತನ್ನ ಹೋಧನೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಗಿ, ಆದರೂ ಅದು ಅವಶ್ಯವಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಹಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಬಡವನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇವರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಅವನ ಓದಿರುತ್ತಾನೆ ತಿಳಿಯಿಲ್ಲ. ಆ ಬಡವನು ಲಾಕಿಕ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿಸಿದೆ ಇರುವದಲಂದ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಾದ ಅಭಿಜ್ಞಾಯಗಳ ದೇವರನ್ನು ಶ್ರೀತಿನುವಿರಿಸಿದಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅವನು ಅಲಿಯವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊರತುಹಡಿಸಿ, ಬಿಶ್ವಯೀವರಂತರು ಕೈನ್ಯರ ಕುಲತಾರಿ ನಡಕೊಂಡ ನಡವಾರಕೆಯನ್ನು ಅಲೋಚಿಸಿಲ (2:6೩, 7). ಯಾಕೋಬನು ಬಿಶ್ವಯೀವರಂತನ ಕುಲತಾರಿ ನಿಂದನೆಯನ್ನಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಂಡನೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಅಭಿಜ್ಞಾಯ

ಹೊಂದಿದವರ ಕುಲತಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಲ್ಲದಂತ ಮೂರು ಬಿಧವಾದ ಕೆಟ್ಟತನಗಳ ಕುಲಕು ತಿಜಿಸಿದ್ದಾನೆ - ಬಡವರನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನಾಯಿ ನಾನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೇಷಣಿನ ನಾಮವನ್ನು ದೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದಲಿಂದ ಯಾಕೊಳಬಿನು ಈ ನಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ತಿಜಿಸಿ, “ಈ ತ್ವಂಜದಲ್ಲ ಯಾಕೆ ನಿಂತು ಹಣ್ಣಾತಿಮಾಡುತ್ತಿಂಲು?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಯಾಕೊಳಬಿನು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಬಿಳವಾಗಿ ತ್ವಿತಿಪಾದಿನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಾಖಾನಿಸಿ: “ಸಿನ್ನ ನೆರೆಯವನನ್ನು ಸಿನ್ನಂತೆಯೇ ಶ್ರೀತಿನಬೇಕೆಂಬ.” ನಿಯಮಾನುಸಾರ ದೇವರ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೆರವೇಲನುವಂತಹ ಕೈಸ್ತ ನಾದ್ವಾಗಳ ಶ್ರೀಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರ ಕುಲತಾದ ಅಭಿಖಾಯಗಳ ಮೂಲ ಪರಿಷ್ಕಾರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

“ಇತರರನ್ನು ನಿರಿಯಾದ ಲೀಡಯಲ್ಲ ಶೋಷಿಸಿಲಿ” ಅದು ನರಜವಾದ ಮಾತಾಗಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ಕಾಯ್ದ ರೂಪದ ಕೆಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಇತರರನ್ನು ಶೋಷಿಸುವವರು ನಮಸ್ಯಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಶೋಷಿಸಿದವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಬಹುದು.

ಯಾಕೊಳಬಿನು ಕೆಟ್ಟಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೊಜನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ: “ಯಾವನಾದರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈತೊಂಡು ನಡೆಯು ಒಂದೇ ಒಂದರಲ್ಲ ತಪ್ಪಿದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಬಿಷಯಗಳಲ್ಲ ಅಪರಾಧಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ” (2:10). ಈ ತಪ್ಪಿಯಲ್ಲ ಯಾಕೊಳಬಿನು ಹಾಲುಗಾರನಾಗಿ “ಹಣ್ಣಾತದ ಕುಲತಾಗಿ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಬೇಕು?” ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಲಯುವಂತಹ ಹಾಷಪು ಅನೇಳ್ಯನ್ಯತೆಯನ್ನು ಮುಲಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಕೈತೊಂಡು ನಡೆಯು, ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಂದನ್ನು ಮುಲಿದರೆ, ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಅನೇಳ್ಯನ್ಯತೆಯನ್ನು ಮುಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಈಗ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಕರಿಯರನ್ನು ಮೇಲಿಕೊಂಡವರನ್ನು ರಜ್ಯಾನ್ಯಾರನ್ನು, ಓಕೀನರನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಣ್ಣಪು ಕಪ್ಪುಗಿರುವದಲಿಂದ, ನಾನು ಅವರನ್ನು ದ್ವಾಷಿಸುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮಪನ್ಮೇ ನಾಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ (ವಜನ 11)ರಲ್ಲ, ಯಾಕೊಳಬಿನು ಅದರ ತ್ವಿತಹಲ ಪೆನು ಎಂದು ತಿಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಹಣ್ಣಾತದ ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ತಿಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬೇಲೆ ಹಾಪಗಳ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಪು ಎಂದು ನಾವು ತಿಜಿಯುತ್ತೇವೆ. ಅದರೆ ಹಣ್ಣಾತಪು ನಹ ಇದಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾದದ್ದೆ.

ದೇವರ “ರಾಜನಿಯಮವನ್ನು” ನಾವು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ, ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಮೇಜ್ಜಿನಲು ನಾಧ್ಯಬಿಲ್ಲ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮಾತಾಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಯಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ತೀರ್ಪುಮಾಡುವದಲಿಂದ, ನಾವುಗಳ ದೇವರು ಮೇಜ್ಜಿವಂಥ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸಬೇಕು. ವಜನ 13ರ ಪರ್ವತ ಶುನಂಗದಲ್ಲ ಯೇನು ಮಾಡಿದ ಹೊಂಥನೆಯನ್ನೇ, ಯಾಕೊಳಬಿನು ತ್ವಿತಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ: ಕರುಳಿ ತೊಲುವರವಲಿಗೆ ಕರುಳಿಯ ತೊಲ್ಲಿಲ್ಲಾಡುವರು. ನಾವು ಏನೇ ಅಗಿದ್ದರೂ ಕರುಳಿ ತೊಲುವರವಾಗಿರಬೇಕು. ದೇವರು ಕರುಳಿಯನ್ನೆ ಬಯನುವದಲಿಂದ, ಜಿನರ ಕುಲತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಬದಲಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಾವು ಯಾವ ಲೀಡಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಶೋಷಿಸಬೇಕೋ, ಆ ಲೀಡ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಂಜಕಯು ಸಹಾಯನುತ್ತದೆ. ಅದು ದೇವಲಿಗೆ ಹೃಮುಖವಾಗಿರುವದಲಿಂದ, ನಮಗೂ ಇಂತಹವಾಗಿರಬಾಗು.